

J.nr. 13-0213950
Den 10. september 2013

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 545 af 25. juni 2013 (alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Frank Aaen(EL).

Holger K. Nielsen / Per Hvas

Spørgsmål

Er ministeren enig med den tidligere skatteminister Kristian Jensen, der i forbindelse med ændring af eftergivelsesbestemmelserne i inddrivelsesloven i 2008-09 flere gange i svar til Folketinget gav udtryk for, at det skulle blive lettere at få eftergivet studiegæld, særligt de gamle statsgaranterede studielån, og at flere skulle have eftergivet studiegæld efter de nye regler?

Svar

Med lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, der trådte i kraft den 1. januar 2009, var det hensigten i harmoniseringsøjemed at samle alle inddrivelsesrelevante bestemmelser i én lov, og det betød, at de i andre love eksisterende eftergivelsesbestemmelser blev ophævet, fordi spørgsmålet om eftergivelse af gæld til det offentlige skulle reguleres af lovens § 13.

En person kan i medfør af § 13, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige få eftergivet sin gæld til det offentlige, hvis personen godtgør, at han eller hun ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at eftergivelsen vil føre til en varig forbedring af personens økonomiske forhold. Der skal med andre ord foreligge "kvalificeret insolvens".

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 6, kan eftergivelse tillige ske, hvis sociale eller andre forhold i særlig grad taler derfor. Med denne bestemmelse er det hensigten, at der også skal kunne ske eftergivelse i tilfælde, hvor der ikke foreligger kvalificeret insolvens hos skyldneren.

Et kriterium for en eftergivelse efter § 13, stk. 6, vil bl.a. være, om skyldneren med en eftergivelse vil kunne opnå en væsentlig, varig forbedring af sin situation. Det kan f.eks. være situationer, hvor det vurderes, at gælden til det offentlige er en betydelig barriere for at opnå varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

I forbindelse med 1. behandlingen af forslag til Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige oplyste daværende skatteminister Kristian Jensen ved sin besvarelse af 14. november 2008 af spørgsmål 22, at reglen i § 13, stk. 6, i højere grad end de særlige regler om eftergivelse af studiegæld måtte forventes at kunne imødekomme eftergivelsesbehovet vedrørende studiegæld. Han henviste i den forbindelse til, at man et par år tidligere havde lempet reglerne om eftergivelse af studiegæld ved at nedsætte 12-års fristen for indgivelse af ansøgning til 9 år, uden at dette havde ført til flere eftergivelser.

Denne 9-års frist eksisterer ikke længere, og jeg er derfor enig i, at der med reglen i § 13, stk. 6, der ikke opererer med nogen tidsfrist, er opnået en bedre mulighed for eftergivelse af studiegæld.

Jeg bemærker i den forbindelse, at der også efter de tidligere eftergivelsesregler om studiegæld kunne tages hensyn til skyldnerens sociale forhold, sådan som

det i dag er muligt efter § 13, stk. 6, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Min forgænger som skatteminister, Thor Möger Pedersen, anførte i sit svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 898 af 30. august 2012 (alm. del), at man ikke isoleret burde se på omfanget af eftergivelser efter § 13, stk. 6, fordi studiegæld også kan eftergives efter den generelle eftergivelsesbestemmelse i § 13, stk. 1, om eftergivelse ved "kvalificeret insolvens". Han anførte herefter, at statens samlede afskrivninger på misligholdt studiegæld gav et bedre indtryk af udviklingen, fordi retsvirkningen ved afskrivning er den samme som ved eftergivelse, nemlig at skyldneren frigøres for gælden. Denne vurdering er jeg enig i.